

[Hans Thyge Jacobsen.]

i Hartkorn med. Det forekommer mig, at naar et saa betydningsfuldt Lovforslag som det foreliggende skal til Forhandling i den danske Rigsdag, hører det til et af de mørke Punkter i vort politiske Liv, at uansvarlige Kræfter paa Forhaand ganske uhindret kan foretage sig et Opvigleri af de største Dimensioner, og det forekommer mig betænkeligt for vort Folks politiske Moral, naar en Professor ved Universitetet, som er i Spidsen for denne Bevægelse, ikke med sin videnskabelige Ære staar inde for, at det — i saa høj Grad, som det nu er menneskeligt muligt — er Sandhed og ikke andet end Sandhed, man skriver i Bevægelsens Organ. Jeg vil gerne slaa fast her, at den Slags falske Interesser fra Skatteborgeres Side har jeg ikke det ringeste Samkvem med og agter heller ikke at have det.

Men ved Siden heraf bliver jo Skatteydernes Interesse en meget væsentlig Interesse, ikke blot for det konservative Folkeparti, men for os alle, og det forekommer mig da, at de Betragtninger, som mit Partis Ordfører gjorde gældende i Slutningen af sin Tale angaaende de økonomiske Spørgsmaal, maa man lægge Mærke til med stor Agtpaagivenhed — jeg kan for mit Vedkommende give dem fuld Tilslutning. Men det konservative Folkeparti har ikke blot en Interesse for den økonomiske Side af Sagen, naar det drejer sig om den sociale Lovgivning, vi har ogsaa en selvstændig Interesse paa dette Omraade. Som jeg udtrykte det under Finanslovbehandlingen, findes der ogsaa indenfor vort Parti en dyb Interesse for, at vi her i Landet har en saa vel indrettet og saa vel virkende Sociallovgivning som muligt. Og ud fra disse to Interesser, som jeg her har talt om, er det da, at vort Parti har fremsat sit Folkeforsikringsforslag.

Dette vort Lovforslag er i høj Grad præget af det principielle Synspunkt, at vi ønsker Alderdomsforsørgelsen bragt over fra det rene Understøttelsesgrundlag, hvor den nu befinder sig, til Forsikringsgrundlaget. Jeg kunde maaske endog sige, at vort Forslag er i saa høj Grad præget af det principielle Synspunkt, at det maaske hellere skulde kaldes et Livrentesystem end et Forsikringssystem. Men det er med Hensigt, Forslaget er holdt i en saa skarp prin-

cipiel Form, med den Hensigt nemlig at faa Diskussionen i Gang ud fra rent principielle Synspunkter. Det er jo ogsaa forelagt med alt muligt Forbehold; i Bemærkningerne staar der udtrykkeligt, at vort Parti indbyder til en Forhandling om Folkeforsikringsproblemet, og baade i det ærede Medlem Hr. Hendriksens og det ærede Medlem Hr. Christams Møllers Tale i Dag har man kunnet spore det samme Forbehold. Forslaget er altsaa ikke noget Ultimatum, det er heller ikke de vises Sten, men det er et Forsøg paa at faa Linierne trukket klart op, at faa det principielle stærkt i Forgrunden. Man kunde maaske ogsaa betragte det konservative Folkepartis Forslag som et skarpt markeret Yderpunkt i de mange forskellige Betragtningmaader paa dette Omraade, men lige saa vel kan man betragte Lovforslagets Bemærkninger og de Udtalelser, der er fremsat i Dag, som en Tilkendegivelse af, at vort Parti har Villie til ud fra dette Yderpunkt at nærme sig ind mod Midten. Naar Partiets Ordfører gentagne Gange talte om, at det her drejer sig om at faa Villierne bøjet sammen, saa er denne Udtalelse i høj Grad begrundet i, at en saadan Villie er til Stede hos det konservative Folkeparti. Og hvis jeg saa maa have Lov til at betragte den højtærede Socialminister eller maaske hele den høje Regering som Repræsentant for det andet Yderpunkt, kan jeg ikke se rettere end, at Ministeren med det Lovforslag, han nu har fremsat, gør en tilsvarende Bevægelse, bort fra sit Yderpunkt ind mod Midten.

Det viser sig for det første, naar man betragter Spørgsmaalet om Tvang. Jeg tror nemlig ikke, det saa meget er Tvangsmomentet, Socialdemokraterne er bange for; thi paa andre vigtige Omraader er det socialdemokratiske Parti jo ikke bange for Tvangsforanstaltninger. Maaske kunde jeg her indskyde en Bemærkning om, at naar der skal være et effektivt Tvangsmoment i en Folkeforsikringsordning, maa man tage sig i Agt for, at Bunden ikke bliver slaaet ud af Systemet, og her volder det mig nogen Uro, at den højtærede Socialminister i sin Fremsettelsestale bebuder, at naar han naar frem til det fjerde Afsnit af den store Revision af den sociale Lovgivning, vil han stille Forslag om, at der sker en væsentlig Indskrænkning i Begrebet Fattig-